

SENDÈRIA

Noticiari dels camins

@Albert de Gràcia / IDAPA

núm. 30, desembre 2016

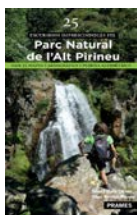
"I think that I cannot preserve my health and spirits, unless I spent four hours a day at least sauntering through the woods and over the hills and fields"
Walking, Henry David Thoreau

Voluntariat i manteniment de camins: un duet que triomfa allà on va

Continuen aflorant accions de manteniment de camins en format voluntariat. Fa quatre dies, 19 de novembre, era una nova acció de l'**Associació Camí Vell**, que es va centrar (previ procés participatiu) en el camí de Berrós Jussà a Dorve. Més enllà, pel juliol, l'**Agrupament Escolta Torxa**, d'Igualada, va destinar dues setmanes, en dures sessions matinals, a millorar la xarxa de camins de Llagunes (Soriguera), en col·laboració amb el Refugi Vall de Siarb, el Parc Natural de l'Alt Pirineu i el propi ajuntament. Ens diuen que l'experiència va satisfer tant els joves escoltes com els veïns. Caldrà repetir-la, doncs...

Vint-i-cinc maneres de conèixer el Parc Natural de l'Alt Pirineu...

Acaba de sortir del forn una nova guia senderista: **25 excursions imprescindibles pel Parc Natural de l'Alt Pirineu**, a càrrec d'Olga Rovira i David Guiu i editada per Prames. Pensada per a un públic ampli, conté una quinzena de rutes que recorren per la muntanya mitjana i unes altres deu orientades a senderistes amb una certa experiència. A més d'un retrat general de l'àmbit (clima, fauna, geologia,...), cada excursió conté una àmplia ressenya del recorregut, mapes i perfils altimètrics. [Aquí](#) podeu consultar la part inicial del llibre i [ara](#) un recull fotogràfic dels itineraris. Un bon regal de Nadal...

... I cinquanta de gaudir del Parc Natural del Cadí-Moixeró

No es tracta de cap competició entre parcs, sinó que la casualitat ha fet que, gairebé simultàniament amb l'anterior, es publiqui aquest **Parc Natural del Cadí-Moixeró. 50 indrets amb encant**, de Joan Casoliva, editat per la bagenca Farell Editors. El llibre recull caminades, visites clau del patrimoni natural i cultural, punts d'interès geològic i racons poc coneguts d'aquest parc natural del Prepirineu, el segon més extens de Catalunya, que abasta les comarques del Berguedà, la Cerdanya i l'Alt Urgell. Un bon regal de Reis...

Neix una plataforma digital d'activitats de natura

Des d'aquesta tardor, la plataforma **Guidd** ofereix la possibilitat de reservar còmodament experiències personalitzades des de qualsevol dispositiu. Parteix d'una idea molt simple: posar en contacte els visitants de les àrees rurals i de muntanya amb guies de natura que ofereixen activitats i els seus coneixements. La plataforma permet veure directament el perfil públic dels guies i les valoracions de les persones que ja han contractat el servei i fer les reserves segons necessitats i preferències. Podeu donar-hi un cop d'ull [aquí](#).

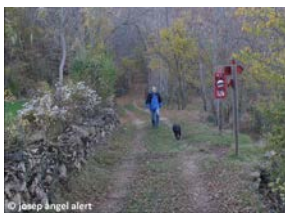
Ovelles a la Puerta del Sol?

Encara que sigui només per un dia, no deixa de sorprendre veure els carrers més cèntrics de Madrid colonitzats per un ramat de 2.000 ovelles ([clik](#)). Sembla que l'alcaldeessa Carmena s'estaria plantejant recuperar el camí de la Transhumància com un itinerari habitual de la capital i establir un ramat permanent a la Casa de Campo. Vés per on! En un futur no llunyà, ovelles, pastors i gossos d'atura seran cosa de les grans metròpolis...

***Crec que no podria mantenir la salut ni l'ànim sense dedicar almenys quatre hores al dia a vagarejar per boscos, turons i prats"* (trad. lliure)

EL MIRADOR

Josep Àngel Alert, *Pàngel*, és un enginyer pallarès que, com molts altres col·laboradors d'aquest butlletí, toca moltes teclès, totes relacionades amb la dignificació de les relacions entre l'home i el medi. Té el mèrit d'haver estat un dels pioners en introduir la praxis ambiental al món local pirinenc; de fer veure als alcaldes que els boscos, els ramats, els petits pobles, els carronyaires, els camins, les fonts o el paisatge podien passar, amb una bona gestió, de ser càrregues feixugues a ser el principal actiu territorial. Li va quedar temps per impulsar i consolidar la Xarxa de Custòdia del Territori. I també per fer-nos arribar aquest escrit: *Els camins amb companyia canina* (clicueu [aquí](#))

UNA CAMINADA AMB ... LLUÍS OBIOLS (historiador)

“Des del Pla de Sant Tirs, seguint la pista que mena cap a la Freita, ens podem acostar a les mines d'Adrall. Entre les dècades de 1920 i 1940, el carbó que se n'extreia es baixava fins a la central tèrmica, vora Segre, per produir electricitat per a les fàbriques del voltant de Barcelona (i per l'Exposició de Montjuïc!). Avui, amb les mines ensorrades i els camins mig esborrats, es fa difícil imaginar els centenars d'obrers, els rails i vagonetes, els plans inclinats i les locomotores... Fa uns anys hi va haver una lloable iniciativa: recuperar la memòria històrica de les mines i rehabilitar els antics camins. Ja era bona, la idea. Però malaguanyats diners! Una enorme inversió que va consistir en eixamplar pistes forestals i col·locar quilòmetres de baranes innecessàries i uns quants panells informatius farcits d'errors i incorreccions. Els caçadors i els que som boletaires aprofitem aquestes pistes, però els camins originals pels que es movien els miners, les mines i els edificis auxiliars de l'explotació continuen caient i emboscant-se. Aneu-hi, però, sobretot, sortiu dels camins “rehabilitats” i busqueu per dins del bosc. En gaudireu molt més”.

[\(si voleu saber-ne més...\)](#)

SENDES LITERÀRIES

Si ens fixem en la imatge i en el títol del requadre, la primera reacció potser serà arrufar el nas pensant que ens volen colar un altre llibre d'humor fàcil al voltant del fet escatològic. Res més lluny: *Cómo cagar en el monte*, de Kathleen Meyer (Desnivel, 2014), és tot un clàssic de la literatura mediambiental (si és que existeix tal gènere), que, des que es va publicar l'any 1989, s'ha traduït a nombroses llengües i venut per milions. I és que la petjada que deixa una senzilla defecació en la natura té conseqüències que no sempre tenim en compte. Per tant, què cal fer quan, per exemple, fem una travessa en grup? Cavar una trinxera? Forats individuals? On? Endur-nos els residus? Portar WC químics “de butxaca”? I les senyores, quines tècniques per fer les necessitats a l'aire lliure? Aquests i molts altres dubtes queden resolts en el manual. Així doncs, que vagi de gust!

EL WEB

La pedra seca és protagonista recurrent del butlletí *SENDÈRIA*, sigui perquè s'anuncien cursos pràctics d'aquesta tècnica o perquè s'informa d'una acció de restauració de marges. Ara volem posar en valor un nou recurs a l'abast dels que aprecien aquestes construccions. Es tracta d'un nou web, amb el suport de l'*Associació per la pedra seca i l'arquitectura tradicional*, que permet consultar un glossari de més de 500 mots ([aquí](#)), amb el significat de les paraules i la relació que sovint hi ha entre elles i que també facilita que els usuaris, a través d'un formulari, proposin nous mots o locucions. Tot plegat, s'inscriu dins del web de l'Observatori del Paisatge i, més concretament, dins del dossier Paisatges de la pedra seca ([clic](#)), on també hi figura la ja coneguda Wikipedra.

Aquest butlletí és editat per la Secretaria Tècnica de la Taula de Senderisme de l'Alt Pirineu i Aran, grup de treball adscrit a l'IDAPA, que promou la participació, el debat i l'intercanvi de coneixements entre tots els col·lectius implicats en la projecció dels Pirineus com a destinació senderista.

Subscriu-te a través d'aquest [formulari](#)

Dóna't de baixa fent clic [aquí](#)

Accés a números [anterior](#)s